

[Justitsministeren]

til at fremme det internationale samarbejde. Det har regeringen bestræbt sig for. Fru Grethe Fenger Møller og fru Birgith Mogensen var inde på de internationale samarbejdsmuligheder, der er i sagen: FN, nordisk samarbejde, samarbejde inden for EF og inden for Højkommissariatet. Vi har været og er aktive alle disse steder.

Så kan man selvfølgelig sige som fru Grethe Fenger Møller, at det kunne være skuffende, at vort forslag i FN ikke blev modtaget mere positivt, end det blev. Men det viser vel, hvor vanskeligt det er at få gennemført dette samarbejde, som vi kan være enige om er den rigtige måde at løse verdensflygtningeproblemet på. Det har jo vist sig, at man med de forskellige lovgivninger, der er i de forskellige lande, alt for let risikerer, at der bliver sådanne ordninger landene imellem, at man skubber flygtningene frem og tilbage – til størst skade for flygtningene selv.

Det ville selvfølgelig være langt bedre, hvis man på international basis kunne finde frem til fordelinger. Det vil vi gerne fortsat arbejde for, og så kan vi jo håbe, at sagen i FN får en bedre behandling i denne FN-session, end den fik i den forrige. Men interesse har der været for den, også i de nordiske lande og ikke mindst inden for EF-landene, hvor samarbejde om flygtningespørgsmålet er noget ganske nyt.

Jeg har altså håb om, at vi kan komme længere, men jeg er helt bekendt med de vanskeligheder, der ligger foran os, med hensyn til at få gennemført noget væsentligt.

Fru Ebba Strange sagde i forbindelse med den lovgivning, der er i de forskellige lande, at den stramning, vi har foretaget, har man rent faktisk også foretaget i de fleste andre europæiske lande. Fru Ebba Strange nævnte Sverige og Norge som undtagelser, men jeg gør opmærksom på, at den norske regering har fremsat et forslag i Stortinget, der betyder en væsentlig stramning også af den norske lovgivning. Det er altså ikke noget usædvanligt, at landene foretager denne stramning. Det kan da være rigtigt, at det ikke løser verdens flygtningeproblemer. Det må vi så søge at gøre på den måde, jeg her har nævnt.

Vi er villige til fortsat at modtage flygtninge her i landet, både det antal spontanflygtninge, vi må forvente kommer hertil trods den mere restriktive lovgivning, vi har i dag, og de kvoter, der er omtalt i lovforslagets bemærkninger.

Hvorvidt man skal afslutte den vurdering, vi nu skal foretage i retsudvalget, med gennemførelse af en lov, der helt ophæver revisionsbestemmelsen, eller man skal indsætte en ny revisionsbestemmelse, kan vi jo tage stilling til, efterhånden som vi behandler sagen. Forskellen er jo ikke særlig stor. I det øjeblik der ikke er en revisionsbestemmelse, er der mere ro om sagen; så ved kommunerne bedre besked med, hvad de kan forvente med hensyn til de store opgaver, de har og vil få i forbindelse med flygtningene. Et forslag om revision af loven kan jo altid fremsættes, uanset om en revisionsbestemmelse står i loven eller ej. På den anden side: hvis det er et ønske, at der er en revisionsbestemmelse, og hvis vi nu ikke når til ende med alle de forhandlinger, som jeg forstår skal føres om en ændring af familiesammenføringsreglerne, kan der være fornuft i, at der fortsat er en revisionsbestemmelse. Men alt det kan vi drøfte.

Jeg siger tak for den meget brede tilslutning, der har været til opretholdelsen af den lovgivning, vi har i dag.

Ole Espersen (S):

Vi står jo over for endnu en debat om flygtningene her i eftermiddag i Folketinget, og jeg vil egentlig godt benytte lejligheden, før vi går i gang med den, der måske bliver lidt anderledes end den, vi hidtil har haft, til at opfordre medlemmerne til at være lidt varsomme med sprogbugen.

Vi har fået en lille bog fra Dansk Flygtningehjælp, hvori man opfordrer til at undgå visse udtryk for ikke at skabe unødige vanskeligheder for flygtningene. Man opfordrer til at undlade at bruge udtryk som folkevandring, strømme af flygtninge, at landet bliver oversvømmet af flygtninge, misbrug, falsk, bekvemmelighedsflygtninge osv.

Fru Birgith Mogensen brugte udtrykket: invasionen af flygtninge, flygtningeinvasionen. Jeg tror, at når danske borgere hører udtrykket invasion, tænker de på noget meget ubehageligt, uhyggeligt og ulykkeligt. Jeg synes, det er urimeligt at bruge udtryk af den karakter, når det drejer sig om mennesker på flugt. Jeg håber, at vi kan undgå den slags udtryk i den kommende debat.

Fru Birgith Mogensen nævnte også et eksempel på en flygtning, der havde fået asyl, og som